

[Victor Gram.]

råder, som oven i købet er nævnt i bemærkningerne og udføreligt behandlet i den foreliggende betænkning. Da tiden er så langt fremskreden, skal jeg afstå fra i hvert fald på nuværende tidspunkt at gå i detaljer på dette område, men blot stærkt understrege, at det ville være særdeles lykkeligt, om vi kunne få en lempeligere administration på en række områder, således at man, hvor særforhold gør sig gældende: hvor det drejer sig om indgåelse af ægteskab, boligforhold, afdrag på møbler, beklædningshjælp og forskelligt andet, tager et rimeligt hensyn i hvert enkelt tilfælde.

Lovforslaget omfatter yderligere to områder, som er nye, og som det sikkert har været påkrævet gennem længere tid at inddrage under lovgivningen.

For det første gives der den værnepligtige, som, i mange tilfælde efter 1½ års tjeneste, kommer til at stå overfor det problem at skulle søge ud i det civile erhvervsliv igen, og som har mistet forbindelsen med sin gamle arbejdsplads og skal finde nyt arbejde, en frist, hvor han har mulighed for at få en vis understøttelse under den ene eller den anden form. Jeg tror, at vi herved er kommet ganske overordentlig vidt, og at vi, selvom der kan være småting på dette område, vi måske skal drøfte i et udvalg, har opnået noget meget værdifuldt her.

For det andet gives der værnepligtige, som har familie, der opholder sig i udlandet, mulighed for at få den fornødne hjælp til familien. Jeg har for ikke så forfærdelig længe siden været stillet overfor et tilfælde, hvor den værnepligtige var ude for sådanne store sociale vanskeligheder og ikke havde nogen som helst mulighed for gennem eksisterende bestemmelser at få fornøden hjælp til familien. Det er klart, at i sådanne tilfælde er de ikke så forfærdelig meget værd som værnepligtige. Nu får vi mulighed for at hjælpe disse værnepligtige og deres familier, og samtidig skabes der ensartethed i nordisk lovgivning.

Den betænkning, som danner grundlaget for det foreliggende lovforslag, er udarbejdet af embedsmænd, et sagligt og dygtigt arbejde, synes jeg, men naturligvis har man ikke her i den forstand taget egentlig politiske spørgsmål op til behandling, og derfor

har man heller ikke beskæftiget sig med selve satsernes størrelse. Selvom det spørgsmål ikke er afgørende, kan der muligvis være anledning til at drøfte det i udvalget, og jeg går ud fra, at den højtærede minister vil være indforstået hermed. For mig at se må det væsentlige være, at man nu forsøger at bringe orden og linie i administrationen af den gældende lov og i forbindelse med de nye ændringer, som jeg tror vi i stor enighed vil kunne gennemføre, at skabe en klarere praksis på disse felter, således at de værnepligtige og deres familier kan se fremtiden nogenlunde roligt i møde, og de sociale problemer, de stilles overfor, indenfor en rimelig grænse kan blive løst.

Søren Andersen: Jeg kan naturligvis give tilslutning til den tanke, som hjælpen gennem forsorgsloven til de værnepligtige og deres familier bygger på, at familiemedlemmerne skal lide så lidt som muligt, også rent økonomisk, under det afsavn, det nu engang er, når familieforsørgeren skal være soldat. Når en værnepligtig har begyndt et erhverv, skulle dette naturligvis ikke så gerne ødelægges, som følge af den pligt, der er pålagt vedkommende.

Vi har i en årrække haft en lovgivning på dette område. Denne lovgivning blev forbedret i 1945 med den grundlæggende, at der nu måtte indkaldes flere lidt ældre mennesker, end vi var vant til, mennesker, der havde stiftet erhverv og havde fået familie. I samme forbindelse blev der udsendt et cirkulære, der gav større mulighed for hjælp end tidligere. Det viste sig imidlertid ret hurtigt, at der måtte et nyt cirkulære til i det efterfølgende år, dels begrundet i, at det nu væsentligst var yngre, der blev indkaldt, men bl. a. også som følge af, at det havde vist sig, at den skabte lovgivning i ikke ringe grad kunne misbruges. Det har jo aldrig været lovens mening, at unge skulle gifte sig og, hvad der er sjældnere, eventuelt købe virksomhed for med henblik på indkaldelse til militærtjeneste at kunne nyde godt af forsorgslovens bestemmelse. Derfor måtte der som sagt et nyt cirkulære til, og efter dette har der så været administreret i de senere år.

Nu forstår jeg, at den sagkyndige kommission, som har arbejdet med tingene, ønsker et nyt cirkulære udsendt, bl. a. for